

L'acròbata

El cantant Al Jarreau, actuant a l'Espai Port de Sant Feliu de Guíxols, en el seu únic concert a Catalunya.

El cantant Al Jarreau va lluir a l'escenari de Sant Feliu de Guíxols la seva facilitat per transformar un repertori clàssic gràcies als malabarismes del jazz vocàlic

ALBA CARMONA

"L

a meva música no és Mozart, és diversió. I ara en vull més", va anunciar el cantant nord-americà Al Jarreau, gairebé al final de la seva actuació al festival de la Porta Ferrada, en l'únic concert que fa a Catalunya. I a fe de Déu que té raó, el públic que omplia a mig gas l'Espai Port de Sant Feliu de Guíxols ho va notar des del primer moment: el cantant, que arrossega gairebé cinc dècades de carrera, juga, fa malabarismes amb la veu i gaudeix com pocs sobre l'escenari. Traspua felicitat i passió per l'escena mentre no deixa d'agrar als músics i al públic que l'acompanyin en el seu entreteniment.

Aquest referent històric del jazz vocàlic va sortir davant l'auditori guixolenc en la penombra, acompanyat només amb el teclat, intercalant salutacions cantades cap al públic entre la lletra de Your song d'Elton John mentre els músics que l'acompanyen s'anaven incorporant paulatinament.

Al repertori, va anar alternant alguns dels seus temes més clàssics amb altres del seu darrer disc, enregistrat en un concert en directe a Holanda amb la Metropole Orkest, saltant, amb el risc i la precisió d'un funambulista, del jazz al rhythm & blues i d'allà al pop.

Després de Mornin' i Double face -"vosaltres aneu tocant", va dir als músics, mentre ell explicava històries de "dobles cares" als assistents al concert- va encomanar-se a Chris Walker, "tant bon cantant com baixista". Li va donar tot el protagonisme deixant-lo sol versionant How do you heal a broken heart (I'll pretend to let you go), mentre ell l'acompanyava reproduint amb gestos les accions que descriuen els versos de la cançó.

El públic de la Porta Ferrada, entregat, va rebre amb entusiasme la bona veu del baixista, que també va acompanyar Jarreau a duo a Random act of love, despertant xiulets i aplaudiments.

Lluit acrobàcies vocàliques sobre el puntejat de la guitarra i una tímida bateria, Al Jarreau es va asseure en un tamboret per interpretar Heart's horizon entre improvisacions juganeres a capella, aconseguint sons gairebé propis d'un personatge de dibuixos animats.

"És boig aquest home", reien alguns dels espectadors de Sant Feliu, mentre ell s'aixecava i s'acostava a la platea. "Us vull explicar una història sobre una cançó que vaig compondre ràpidament. Vaig començar-la fa tres anys i que he acabat ara, és la rapidesa d'Al Jarreau", va explicar entre bromes per introduir Scootch, que fa i refà a cada concert, improvisant nous sons amb la veu.

"Esteu bé? Espero que sí, perquè ens hi estarem tota la nit", va prometre als assistents d'un festival que ja l'havia vist tocar l'any 2005, mentre un piano de ritmes acuosos introduïa les primeres notes de She's leavin' dels Beatles.

"Gràcies per haver ajudat en Quincy [Jones], en Michael [Jackson] i ara fer-ho amb mi", va dir per presentar el teclista Larry Williams i a la resta de músics que l'acompanyen en la gira per Europa que ha tancat a la Costa Brava i que continuarà als Estats Units.

Declarant amor al públic gironí amb la lletra de We're in this love together es va tornar a asseure per a enfilat Take five avisant que "si heu d'anar al lavabo, aneu-hi, que jo seré aquí una estona".

Crits, xiulets i aplaudiments van donar pas a Spain, que va acabar amb un "quejío" sui generis, marxant de l'escenari i deixant sols els músics, amb la platea dreta i picant de mans i peus, demanant-li que tornés.

Puddit (Put It where you want It) va demostrar la complicitat que Jarreau té amb els músics, que van abandonar el rol de secundaris per ballar i fer-li de coristes.

"Gràcies per tants anys amb mi, esperò que els agradi la música americana i el jazz. A mi m'agrada, però també el pop i el rhythm&blues, per això ho barrejo tot", es va anar acomiadant el cantant, que des del 2001 té la seva pròpia estrella al passeig de la Fama, i que barreja estils amb versatilitats i sense complexos.

Sol amb el piano va interpretar Waltz for Debby i, acompanyat de nou per la banda, After all, que va posar el punt final a un concert marcat per les fil·ligranes amb la veu d'un artista que, en el fons, més que cantant, fa d'acròbata.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/estiu/2013/08/08/lacrobata/629826.html?utm_source=rss